

[Trafikministeren]

føre de investeringer i Helsingør-Helsingborg, som et bredt flertal her i Folketinget bakkede op om. Så der er altså tale om, at vi ved hjælp af denne økonomiske disposition sikrede dels en fornuftig finanspolitik, dels at vi kunne gennemføre et fornuftigt projekt i Helsingør-Helsingborg.

I sig selv er der så tale om en fornuftig forretningsmæssig disposition, og dér vil jeg så gerne til hr. Kofod-Svendsen sige, at de oplysninger, der fremkom i Jyllands-Posten den 23. maj 1990, var forkerte. Det faktiske investeringstal er på 260 mio. kr., heri inkluderet ca. 15 mio. kr. pr. færge til supplerende af motorkraften, således som det fremgår af besvarelsen af Trafikudvalgets spørgsmål nr. 7.

Der er altså tale om, at Jyllands-Posten fejlagtigt har fået den opfattelse, at merudgiften til supplerende motorkraft ikke er indeholdt i ombygningsudgiften på de 130 mio. kr. pr. færge. Det er derfor også sådan – og det vil jeg gerne understrege – at de oprindeligt forudsatte 27-28 mio. kr. i charterhyre pr. færge, som er oplyst, er det korrekte tal.

Så har Jyllands-Posten i øvrigt misforstået tingene yderligere, idet de har troet, at det var DSB, som skulle betale for ombygningen. Det er det jo ikke; det er Mercandia, der i givet fald skal betale for ombygningen, og det er indregnet med de rigtige tal i den charterhyre, der har ligget til grund for hr. Kofod-Svendsens tilslutning til lovforslaget.

For så vidt angår spørgsmålet om aftale eller ej, så må vi for det første konstatere, at når Socialdemokraterne henholder sig til hr. Arne Melchior, så har Socialdemokraterne også dermed konstateret, at aftalen ikke er brudt – men man har henholdt sig til, at hr. Arne Melchior vurderer, at det er i strid med rimelige forventninger ved indgåelsen af forliget om en fast forbindelse over Storebælt at afhænde de to færger.

Jeg var ikke med ved forhandlingsbordet; men det er klart, at da vi drøftede dette i forbindelse med finanslovdebatten, og da vi havde ganske kraftig diskussion – også under finanslovdebatten – om det selv samme tema, har jeg forhørt mig hos dem, der måtte formodes at vide noget om det. Og dér er det altså vores konstatering, at regeringen ikke mener, at der er tale om brud på rimelige forventninger i forbindelse med indgåelsen af aftalen om en fast forbindelse over Storebælt. Vi mener, det ligger

klart, at den aftale, der er indgået om Storebælt, er overholdt, og det har også været afgørende for vore beslutninger.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Finansministeren er jo efterhånden en erfaren politiker og ved, at en aftale tit og ofte indeholder mere end det, der er skrevet ned i bogstaver, punkummer og kommaer. Man har altid en lang drøftelse om en förligstekst, som man skriver ned på et stykke A4 eller på to stykker A4, eller hvor mange det nu bliver. Og lige præcis denne her sag var jo en vigtig sag.

Der var andre elementer, som heller ikke blev skrevet ned i ord og paragraffer, men som var vigtige, og hvor vi også nogenlunde kender forudsætningerne. Der var også nogle forudsætninger for De Konservative, som vi Socialdemokrater klart måtte lægge os på sinde var en forudsætning for De Konservative.

Jeg er ikke i tvivl om – og det er jeg sikker på at alle, der har deltaget i drøftelserne, vil være enig med mig i – at den færgerute, der til syvende og sidst skulle overleve – og vi måtte forventede dengang, at der nok kun blev én færgerute – i hvert fald skulle besejles med de mest moderne færger, vi råder over, uanset hvordan det regnestykke så skulle gøres op. Hvem der i givet fald til sin tid skulle have lov til at besejle ruten, var et åbent spørgsmål. Men der var ingen som helst tvivl hos os om, at det jyske område i hvert fald skulle betjenes på den bedste måde også for så vidt angår sejlruiter.

Derfor har det ikke på noget tidspunkt været endevendt eller været inde i overvejelserne, at der kunne blive tale om at sælge de to færger, tværtimod. Og derfor bliver finansministeren altså nødt til at tage til efterretning, at for os er det her en alvorlig sag, og vores opfattelse er, at der er tale om et brud af en sådan karakter, at vi faktisk mener, at aftalen, som vi indgik, ikke er overholdt. Den er ikke i overensstemmelse med vores forventninger, men det betyder også, at den ikke er overholdt.

Men det værste er altså, at der i realiteten bliver tale om en klar forringelse af besejlingsforholdene mellem Jylland og Sjælland. Det forstår jeg ikke at finansministeren kan acceptere, og jeg forstår slet ikke, at hr. Gammelgaard, hr. Ole Bernt Henriksen, hr. Ellemann-Jensen og hr. Enggaard kan acceptere det.